

Gairės

**Gairės Nr. 5/2019 dėl teisės būti pamirštam paieškos
systemose taikymo kriterijų pagal Bendrąjį duomenų
apsaugos reglamentą**

(1 dalis)

2.0 versija

Priimta 2020 m. liepos 7 d.

Versijos rengimo etapai

2.0 versija	2020 m. liepos 7 d.	Gairės priimtos po viešųjų konsultacijų
1.1 versija	2020 m. vasario 17 d.	Nežymūs pakeitimai
1.0 versija	2019 m. gruodžio 2 d.	Priimtos viešosioms konsultacijoms skirtos gairės

Turinys

Jžanga	4
1 Teisės reikalauti pašalinti iš sąrašo pagrindai pagal BDAR	6
1.1 1 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo, kai asmens duomenys nebereikalingi paieškos sistemos teikėjui tvarkant duomenis (17 straipsnio 1 dalies a punktas).....	7
1.2 2 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo duomenų subjektui atšaukus sutikimą, kai duomenų tvarkymo teisinis pagrindas yra BDAR 6 straipsnio 1 dalies a punktas arba 9 straipsnio 2 dalies a punktas ir kai nėra kito duomenų tvarkymo teisinio pagrindo (17 straipsnio 1 dalies b punktas).....	7
1.3 3 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo, kai duomenų subjektas pasinaudojo savo teise nesutikti, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi (17 straipsnio 1 dalies c punktas).....	8
1.4 4 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai duomenys buvo tvarkomi neteisėtai (17 straipsnio 1 dalies d punktas).....	9
1.5 5 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai asmens duomenys turi būti ištrinti siekiant įvykdyti teisinę prievolę (17 straipsnio 1 dalies e punktas)	10
1.6 6 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai asmens duomenų rinkimas susijęs su informacinės visuomenės paslaugų (IVP) siūlymu vaikui (17 straipsnio 1 dalies f punktas).....	10
2 Teisės reikalauti pašalinti iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnio 3 dalį išimtys	11
2.1 Tvarkyti duomenis būtina siekiant pasinaudoti teise į saviraiškos ir informacijos laisvę	11
2.2 Duomenų tvarkymas būtinas siekiant laikytis duomenų valdytojo teisinės prievolės arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas	13
2.2.1 Teisinė prievolė	13
2.2.2 Užduoties vykdymas viešojo intereso labui arba duomenų valdytojui pavestoms viešosios valdžios funkcijoms įgyvendinti	14
2.3 Viešojo intereso priežastys visuomenės sveikatos srityje	15
2.4 Archyvavimo tikslai viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslai arba statistiniai tikslai laikantis 89 straipsnio 1 dalies, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti to tvarkymo tikslus.....	15
2.5 Teisinių reikalavimų pareiškimas, vykdymas ir gynimas	15

Europos duomenų apsaugos valdyba,

atsižvelgdama į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR) 70 straipsnio 1 dalies e punktą,

atsižvelgdama į EEE susitarimą, ypač į jo XI priedą ir 37 protokolą su pakeitimais, padarytais 2018 m. liepos 6 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 154/2018¹,

atsižvelgdama į Darbo tvarkos taisyklių 12 ir 22 straipsnius,

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRES

JŽANGA

1. Remiantis į 2014 m. gegužės mėn. 13 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) sprendimu *Costeja*², duomenų subjektas gali pareikalauti, kad interneto paieškos sistemos teikėjas (toliau – paieškos sistemos teikėjas)³ iš rezultatų sąrašo, rodomo atlikus paiešką pagal jo asmenvardį, pašalintų vieną ar kelias nuorodas į tinklalapius.
2. Atsižvelgiant į „Google“ skaidrumo ataskaitą⁴, „Google“ iš sąrašo nepašalintų URL procentinė dalis per pastaruosius penkerius metus nuo sprendimo priėmimo nepadidėjo. Tačiau, kaip nurodoma ESTT sprendime, duomenų subjektai, regis, yra geriau susipažinę su savo teise pateikti skundą dėl atsisakymo patenkinti jų prašymą pašalinti iš sąrašo, nes priežiūros institucijose padaugėjo skundų dėl paieškos sistemų teikėjų atsisakymo pašalinti nuorodas iš sąrašo.
3. Europos duomenų apsaugos valdyba (toliau – **EDAV**), vadovaudamasi savo veiksmų planu, rengia gaires dėl **BDAR** 17 straipsnio. Kol tos gairės bus galutinai parengtos, priežiūros institucijos turi toliau ir kiek įmanoma greičiau nagrinėti ir tirti duomenų subjektų skundus.
4. Todėl šiuo dokumentu siekiama išaiškinti teisę būti pamirštam su paieškos sistemų naudojimu susijusiais atvejais pagal BDAR 17 straipsnio nuostatas (toliau „**Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo**“). Iš tiesų teisė būti pamirštam buvo įtvirtinta visų pirma BDAR 17 straipsnyje, siekiant atsižvelgti į sprendime *Costeja* sprendime nustatytą teisę reikalauti pašalinti iš sąrašo.
5. Vis dėlto, kaip nustatyta 1995 m. spalio 24 d. Direktyvoje 95/46/EB (toliau – **direktyva**) ir kaip nurodyta ESTT minėtame sprendime *Costeja*⁵, teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo reiškia dvi teises (teisę nesutikti

¹ Šiose gairėse daromos nuorodos į valstybes nares turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EEE valstybes nares.

² 2014 m. gegužės 13 d. ESTT sprendimas *Google Spain SL ir Google Inc. / Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) ir Mario Costeja González Case C-131/12*.

³ Įskaitant žiniatinklio archyvus, pvz., archive.org.

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=en>

⁵ ESTT 2014 m. gegužės 13 d. sprendimo (C-131/12) 88 punktas: „*Direktyvos 95/46 12 straipsnio b punktas ir 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktas aiškintini taip, jog tam, kad būtų užtikrintos šiose nuostatose nurodytos teisės, ir jeigu iš tiesų įvykdytos jose numatytos sąlygos, paieškos variklio eksploatuotojas privalo iš rezultatų sąrašo, rodomo atlikus paiešką pagal asmens asmenvardį, pašalinti nuorodas į trečiųjų asmenų paskelbtus tinklalapius, kuriuose yra informacijos apie šį asmenį, taip pat tais atvejais, kai šis asmenvardis arba ši informacija nėra prieš tai ištrinti arba tuo pat metu ištrinami iš šių tinklalapių, ir tai padaryti net jei atitinkami duomenys šiuose tinklalapiuose paskelbti teisėtai.*“

ir teisę reikalauti ištrinti duomenis pagal BDAR). Iš tiesų 21 straipsnis akivaizdžiai numatytas kaip trečiasis teisės reikalauti ištrinti duomenis pagrindas. Todėl prašymų ištrinti iš sąrašo teisinis pagrindas gali būti ir BDAR 17 straipsnis, ir BDAR 21 straipsnis. Teisė nesutikti ir teisė reikalauti ištrinti duomenis jau buvo suteiktos pagal minėtą direktyvą. Vis dėlto, kaip bus nagrinėjama toliau, dėl BDAR formuluočių reikia patikslinti šių teisių išaiškinimą.

6. Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad nors BDAR 17 straipsnis taikytinas visiems duomenų valdytojams, šiame dokumente daugiausia dėmesio skiriama paieškos sistemų teikėjų atliekamam duomenų tvarkymui ir duomenų subjektų pateiktiems prašymams pašalinti iš sąrašo.
7. Taikant BDAR 17 straipsnį paieškos sistemos teikėjo vykdomam duomenų tvarkymui, iškyla keletas aspektų. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad asmens duomenų tvarkymas, kaip paieškos sistemos teikėjo veiklos dalis, turi būti atskirtas nuo duomenų tvarkymo, kurį atlieka trečiųjų šalių interneto svetainių leidėjai, pavyzdžiui, žiniasklaidos priemonės, teikiančios laikraščių turinį internete⁶.
8. Jei duomenų subjekto prašymas pašalinti iš sąrašo tam tikrą turinį patenkinamas, tas konkretus turinys pašalinamas iš duomenų subjekto paieškos rezultatų sąrašo, kai paieška iš esmės grindžiama jo asmenvardžiu. Tačiau šis turinys vis tiek bus prieinamas naudojant kitus paieškos kriterijus.
9. Tenkinant prašymą pašalinti asmens duomenis iš sąrašo asmens duomenys nėra visiškai ištrinami. Iš tiesų asmens duomenys nebus ištrinti nei iš šaltinio interneto svetainės, nei iš paieškos sistemos teikėjo rodyklės ar podėlio. Pavyzdžiui, duomenų subjektas gali pareikalauti pašalinti iš paieškos sistemos rodyklės asmens duomenis, gautus iš žiniasklaidos priemonės, pavyzdžiui, laikraščio straipsnio. Tokiu atveju nuoroda į asmens duomenis gali būti išbraukta iš paieškos sistemos rodyklės; tačiau šis straipsnis ir toliau bus žiniasklaidos priemonės žinioje ir gali likti viešai prieinamas, net jei nebebus matomas paieškos rezultatuose, grindžiamuose užklausomis, kuriose iš esmės nurodomas duomenų subjekto asmenvardis.
10. Vis dėlto paieškos sistemų teikėjai apskritai neatleidžiami nuo pareigos visiškai ištrinti duomenis. Kai kuriais išimtiniais atvejais jie turės atlikti faktinį ir visišką duomenų ištrynimą savo rodyklėse ir podėliuose. Pavyzdžiui, tuo atveju, jei paieškos sistemos teikėjai nebevykdė pirminio leidėjo pateiktų robots.txt užklausių, jie faktiškai privalėtų visiškai ištrinti turinio URL, o ne pašalinti jį iš sąrašo, kuris daugiausia grindžiamas duomenų subjekto asmenvardžiu.
11. Šis dokumentas padalytas į dvi temas. Pirmoji tema susijusi su pagrindais, kuriais duomenų subjektas gali remtis teikdamas prašymą pašalinti iš sąrašo paieškos sistemos teikėjui pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalį. Antroji tema susijusi su teisės reikalauti išbraukti iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnio 3 dalį išimtimis. Šis dokumentas bus papildytas priedu, skirtu skundų dėl atsisakymo išbraukti iš sąrašo nagrinėjimo kriterijų vertinimui.
12. Šiame dokumente nenagrinėjama BDAR 17 straipsnio 2 dalis⁷. Iš tiesų minėtoje dalyje reikalaujama, kad asmens duomenis paviešinę duomenų valdytojai informuotų duomenų valdytojus, kurie pakartotinai panaudojo tuos asmens duomenis pateikdami nuorodas, kopijas ar dublikatus. Tokia pareiga informuoti netaikoma paieškos sistemos teikėjams, kai jie randa informaciją, kurioje yra trečiųjų šalių internete paskelbtų ar pateiktų asmens duomenų, ją automatiškai indeksuoja, laikinai

⁶ ESTT 2014 m. gegužės 13 d. sprendimas, C 131/12; Europos Žmogaus Teisių Teismo 2018 m. birželio 28 d. sprendimas *M.L. ir W.W. prieš Vokietiją*.

⁷ BDAR 17 straipsnio 2 dalis: „Kai duomenų valdytojas viešai paskelbė asmens duomenis ir pagal 1 dalį privalo asmens duomenis ištrinti, duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, imasi pagrįstų veiksmų, įskaitant technines priemones, kad informuotų duomenis tvarkančius duomenų valdytojus, jog duomenų subjektas paprašė, kad tokie duomenų valdytojai ištrintų visas nuorodas į tuos asmens duomenis arba jų kopijas ar dublikatus.“

saugo ir leidžia interneto naudotojams su ja susipažinti tam tikra pirmumo tvarka⁸. Be to, minėta pareiga nereiškia, kad paieškos sistemų teikėjai, gavę duomenų subjekto prašymą išbraukti iš sąrašo, privalo apie tai informuoti šią informaciją internete viešai paskelbusią trečiąją šalį. Šia pareiga siekiama nustatyti didesnę atsakomybę pirminiams duomenų valdytojams ir stengtis užkirsti kelią duomenų subjektų iniciatyvų daugėjimui. Šiuo atžvilgiu tebegalioja 29 straipsnio darbo grupės pareiškimas, kad paieškos sistemų teikėjai „*paprastai neturėtų informuoti tinklalapių, kuriuos paveikė išbraukimas iš sąrašo, administratorių apie tai, kad kai kurie tinklalapiai negali būti pasiekti iš paieškos sistemos pagal konkrečias užklausas*“, nes „*toks pranešimas neturi teisinio pagrindo pagal ES duomenų apsaugos teisę*“⁹. Taip pat planuojama parengti atskiras specialias gaires dėl BDAR 17 straipsnio 2 dalies.

1 TEISĖS REIKALAUTI PAŠALINTI IŠ SĄRAŠO PAGRINDAI PAGAL BDAR

13. Teisė reikalauti pašalinti sąrašo, nustatyta BDAR 17 straipsnyje, nekeičia Europos Žmogaus Teisių Teismo išvadų, padarytų sprendime *Costeja*, kad prašymas išbraukti iš sąrašo buvo grindžiamas teise reikalauti ištaisyti ir (arba) ištrinti duomenis ir teise prieštarauti pagal, atitinkamai, direktyvos 12 ir 14 straipsnius.
14. 17 straipsnio 1 dalyje nustatytas bendras principas, kad duomenys ištrinami šiais šešiais atvejais:
 - a) asmens duomenys nebėra reikalingi, kad būtų pasiekti tikslai, kuriais jie buvo renkami arba kitaip tvarkomi (17 straipsnio 1 dalies a punktas);
 - b) duomenų subjektas atšaukia sutikimą, kuriuo grindžiamas duomenų tvarkymas (17 straipsnio 1 dalies b punktas);
 - c) duomenų subjektas pasinaudojo savo teise pagal BDAR 21 straipsnio 1 ir 2 dalis nesutikti, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi;
 - d) asmens duomenys buvo tvarkomi neteisėtai (17 straipsnio 1 dalies d punktas);
 - e) duomenys ištrinti laikantis teisinės prievolės (17 straipsnio 1 dalies e punktas);
 - f) asmens duomenys buvo surinkti teikiant informacinės visuomenės paslaugas nepilnamečiui (17 straipsnio 1 dalies f punktas, kuriame daroma nuoroda į 8 straipsnio 1 dalį).
15. Nors teoriškai visi 17 straipsnio pagrindai yra taikytini išbraukimo iš sąrašo atveju, praktiškai kai kurie iš jų bus taikomi retai arba niekada nebus taikomi, pavyzdžiui, sutikimo atšaukimo atveju (žr. toliau nurodytą 2 pagrindą).
16. Tačiau duomenų subjektas gali pateikti paieškos sistemos teikėjui prašymą išbraukti iš sąrašo remdamasis daugiau kaip vienu pagrindu. Pavyzdžiui, duomenų subjektas galėtų pareikalauti išbraukti jį iš sąrašo, nes, jo nuomone, nebereikia, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi paieškos sistemoje (17 straipsnio 1 dalies a punktas), taip pat jis gali pasinaudoti savo teise nesutikti su duomenų tvarkymu pagal BDAR 21 straipsnio 1 dalį (17 straipsnio 1 dalies c punktas).
17. Kad priežiūros institucijos galėtų vertinti skundus dėl paieškos sistemos teikėjo, kuris atsisakė ištrinti konkretų paieškos rezultatą pagal BDAR 17 straipsnį, priežiūros institucijos turėtų nustatyti, ar turinys,

⁸ Žr. ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo *GC ir kiti / CNIL*, C-136/17, 35 punktą ir 2014 m. gegužės 13 d. sprendimo (C-131/12) 41 punktą.

⁹ 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupės Gairės dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo *Google Spain SL ir Google Inc / Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) ir Mario Costeja González* (C-131/12) įgyvendinimo, WP 225, 2014 m. lapkričio 26 d., p. 23.

į kurį nukreipia URL adresas, turėtų būti pašalintas iš sąrašo. Taigi, nagrinėdamos skundą iš esmės jos turėtų atsižvelgti į trečiųjų šalių interneto svetainių leidėjų pateikto turinio pobūdį.

1.1 1 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo, kai asmens duomenys nebereikalingi paieškos sistemos teikėjui tvarkant duomenis (17 straipsnio 1 dalies a punktas)

18. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies a punktą duomenų subjektas, atlikęs įprastinę paiešką pagal savo asmenvardį, gali pareikalauti, kad paieškos sistemos teikėjas pašalintų turinį iš paieškos rezultatų sąrašo, jeigu tuose paieškos rezultatuose pateikti duomenų subjekto asmens duomenys nebėra būtini paieškos sistemos duomenų tvarkymo tikslams pasiekti.
19. Šia nuostata duomenų subjektui suteikiama galimybė reikalauti pašalinti iš sąrašo su juo susijusią asmeninę informaciją, su kuria leista susipažinti ilgiau, negu tai būtina paieškos sistemos teikėjui tvarkant duomenis. Tačiau šis duomenų tvarkymas visų pirma atliekamas siekiant, kad informacija būtų lengviau prieinama interneto naudotojams. Atsižvelgiant į teisę reikalauti išbraukti iš sąrašo, turi būti užtikrinta privatumo apsaugos ir interneto naudotojų intereso turėti prieigą prie informacijos, pusiausvyra. Visų pirma reikia įvertinti, ar per tam tikrą laiką asmens duomenys paseno arba nebuvo atnaujinti.
20. Pavyzdžiui, duomenų subjektas gali pasinaudoti savo teise pareikalauti išbraukti jį iš sąrašo pagal 17 straipsnio 1 dalies a punktą, jei:
 - Iš viešojo registro pašalinta bendrovės turima informacija apie jį;
 - Nuorodoje į įmonės interneto svetainę yra jo kontaktiniai duomenys, nors jis nebedirba toje įmonėje;
 - Informacija turi būti skelbiama internete keletą metų, kad būtų įvykdyta teisinė prievolė, ir buvo internete ilgiau, negu teisės aktuose nustatytas terminas.
21. Kaip matyti iš pavyzdžių, duomenų subjektas gali pareikalauti pašalinti turinį iš sąrašo, kai asmens duomenys yra akivaizdžiai netikslūs dėl praėjusio tam tikro laiko arba pasenę. Toks vertinimas, be kita ko, priklausys nuo pirminio duomenų tvarkymo tikslų. Todėl priežiūros institucijos, nagrinėdamos prašymą išbraukti duomenis iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies a punktą, taip pat turėtų atsižvelgti į pradinius asmens duomenų saugojimo laikotarpius, jei jie yra.

1.2 2 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo duomenų subjektui atšaukus sutikimą, kai duomenų tvarkymo teisinis pagrindas yra BDAR 6 straipsnio 1 dalies a punktas arba 9 straipsnio 2 dalies a punktas ir kai nėra kito duomenų tvarkymo teisinio pagrindo (17 straipsnio 1 dalies b punktas)

22. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies b punktą duomenų subjektas gali pareikalauti ištrinti su juo susijusius asmens duomenis, jei jis atšaukia sutikimą dėl duomenų tvarkymo.
23. Išbraukimo iš sąrašo atveju tai reikštų, kad paieškos sistemos teikėjas būtų rėmęsis duomenų subjekto sutikimu kaip teisėtu jo tvarkymo pagrindu. BDAR 17 straipsnio 1 dalyje iš tiesų keliamas klausimas dėl teisėto duomenų tvarkymo pagrindo, kuriuo remiasi paieškos sistemos teikėjas, siekdamas pateikti paieškos sistemos rezultatus, įskaitant asmens duomenis.
24. Dėl šios priežasties mažai tikėtina, kad duomenų subjektas pateiktą prašymą išbraukti iš sąrašo remdamasis tuo, kad jis nori atšaukti sutikimą, nes duomenų valdytojas, kuriam duomenų subjektas

davė sutikimą, yra interneto svetainės leidėjas, o ne paieškos sistemos operatorius, kuris indeksuoja duomenis. Šį aiškinimą ESTT patvirtino savo 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendime byloje C-136/17 (toliau – **sprendimas Google 2**)¹⁰. Teismo teigimu „<...> sutikimas turi būti „konkretus“, taigi duotas konkrečiai dėl duomenų tvarkymo, atliekamo eksploatuojant paieškos sistemą <...>. Praktiškai sunku numatyti <...>, kad paieškos sistemos eksploatuotojas aiškiai prašytų duomenų subjektų sutikimo, siekdamas nuorodų teikimo tikslais tvarkyti jų asmens duomenis. Bet kuriuo atveju <...>, pats faktas, kad asmuo suformuluoja prašymą pašalinti nuorodas, iš esmės rodo, kad bent jau šio prašymo pateikimo momentu jis nebesutinka, kad paieškos sistemos eksploatuotojas tvarkytų duomenis.“

25. Vis dėlto, jei duomenų subjektas būtų atšaukęs savo sutikimą naudoti jo duomenis tam tikrame tinklalapyje, to tinklalapio pirminis leidėjas turėtų informuoti paieškos sistemų teikėjus, kurie tuos duomenis indeksuoja pagal BDAR 17 straipsnio 2 dalį. Taigi duomenų subjektas vis tiek turėtų teisę, kad jo asmens duomenys būtų išbraukti iš sąrašo, tačiau tokiu atveju turėtų remtis 17 straipsnio 1 dalies c punktu.

1.3 3 pagrindas. Teisė reikalauti išbraukti iš sąrašo, kai duomenų subjektas pasinaudojo savo teise nesutikti, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi (17 straipsnio 1 dalies c punktas)

26. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktą duomenų subjektas gali reikalauti, kad paieškos sistemos teikėjas ištrintų jo asmens duomenis, jeigu jis nesutinka su duomenų tvarkymu pagal BDAR 21 straipsnio 1 dalį ir jeigu nėra viršesnių teisėtų priežasčių, dėl kurių duomenų valdytojas galėtų tvarkyti duomenis.
27. Pagal teisę nesutikti duomenų subjektams suteikiamos griežtesnės apsaugos priemonės, nes ja neapribojami pagrindai, kuriais remiantis duomenų subjektai gali reikalauti išbraukti juos iš sąrašo, kaip nustatyta BDAR 17 straipsnio 1 dalyje.
28. Teisė nesutikti su duomenų tvarkymu buvo numatyta direktyvos 14 straipsnyje¹¹ ir ji buvo pagrindas pareikalauti išbraukti duomenis iš sąrašo nuo sprendimo *Costeja* priėmimo. Tačiau iš BDAR 21 straipsnio ir direktyvos 14 straipsnio formuluočių skirtumų matyti, kad jų taikymas taip pat gali skirtis.
29. Pagal direktyvą duomenų subjektas savo prašymą turėjo pagrįsti „*privalomu teisėtu pagrindu, susijusiu su jo konkrečia padėtimi*“. Remiantis BDAR, duomenų subjektas gali nesutikti, kad jo duomenys būtų tvarkomi, „*dėl su jo konkrečiu atveju susijusių priežasčių*“. Todėl jis nebeturi įrodyti „*privalomo teisėto pagrindo*“.
30. Taigi BDAR pakeičiama įrodinėjimo pareiga, darant prielaidą duomenų subjekto naudai, o duomenų valdytojas įpareigojimas „įrodyti, kad duomenys tvarkomi dėl įtinkamų teisėtų priežasčių“ (21 straipsnio 1 dalis). Todėl, kai paieškos sistemos teikėjas gauna prašymą išbraukti iš sąrašo atsižvelgiant į konkretų duomenų subjekto atvejį, jis dabar turi ištrinti asmens duomenis pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktą, išskyrus atvejus, kai jis gali įrodyti, kad konkretaus paieškos rezultato įtraukimas į sąrašą grindžiamas „*viršesnėmis teisėtomis priežastimis*“, kurios, siejant su 21 straipsnio 1 dalimi yra „*[įtinkamos teisėtos priežastys], <...> viršesnės už duomenų subjekto interesus, teises ir*

¹⁰ ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimas *Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) / Google LLC*, C-136/17.

¹¹ Direktyvos 95/46/EB 14 straipsnis: „Valstybės narės suteikia duomenų subjektui teisę: a) bent 7 straipsnio e ir f punktuose nurodytais atvejais privalomu teisėtu pagrindu, susijusiu su jo konkrečia padėtimi, prieštarauti duomenų apie jį tvarkymui, išskyrus, kai nacionaliniai įstatymai nustato kitaip. Kai prieštaraujama pagrįstai, tvarkant duomenų valdytojo iniciatyva, tokie duomenys nebegali būti toliau tvarkomi.“

laisves“. Paieškos sistemos teikėjas gali nustatyti bet kokias „viršesnes teisėtas priežastis“, įskaitant bet kokią BDAR 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą išimtį. Vis dėlto, jei paieškos sistemos teikėjas neįrodo, kad esama viršesnių teisėtų priežasčių, duomenų subjektas turi teisę būti pašalintas iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktą. Iš tiesų prašymai pašalinti iš sąrašo dabar reiškia, kad turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp priežasčių, susijusių su konkrečia duomenų subjekto padėtimi, ir įtikinamų teisėtų priežasčių, kuriomis remiasi paieškos sistemos teikėjas. Atliekant tokį vertinimą, gali būti svarbi ir ESTT sprendime *Costeja* nustatyta privatumo apsaugos bei interneto naudotojų interesų turėti prieigą prie informacijos pusiausvyra, ir Europos Žmogaus Teisių Teismo nustatyta pusiausvyra spaudos srityje.

31. Todėl paieškos sistemų teikėjai ir priežiūros institucijos, vertindami prašymą pašalinti iš sąrašo, remiantis teise nesutikti (BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktas), vis dar gali naudotis 29 straipsnio darbo grupės parengtais pašalinimo iš sąrašo kriterijais, išdėstytais gairėse dėl ESTT sprendimo *Google Spain ir Inc / Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) ir Mario Costeja González (C-131/12)* įgyvendinimo.
32. Šiuo atžvilgiu prašymas išbraukti iš sąrašo bus grindžiamas duomenų subjekto „konkrečiu atveju“ (pavyzdžiui, paieškos rezultatas trukdo duomenų subjektui ieškoti darbo arba kenkia reputacijai asmeniniame gyvenime) ir jį bus atsižvelgta nustatant asmens teisių ir teisės į informaciją pusiausvyrą, kartu taikant ir įprastinius kriterijus, kuriais remiantis nagrinėjami prašymai išbraukti iš sąrašo, pavyzdžiui:
- Jis nedalyvauja viešajame gyvenime;
 - Atitinkama informacija nėra susijusi su jo profesiniu gyvenimu, bet daro poveikį jo privatumui;
 - Remiantis teismo sprendimu, informacija yra neapykantą kurstanti kalba, šmeižtas, įžeidimas ar panašūs prieš jį nukreipti nusikaltimai saviraiškos srityje;
 - Duomenys yra patikrintas faktas, bet iš esmės yra netikslūs;
 - Duomenys yra susiję su palyginti nesunkiu, seniai įvykdytu nusikaltimu ir daro žalą duomenų subjektui.
33. Vis dėlto, nesant įrodymų dėl įtikinamų teisėtų priežasčių atmesti prašymą, šių kriterijų nagrinėti nereikės.

1.4 4 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai duomenys buvo tvarkomi neteisėtai (17 straipsnio 1 dalies d punktas)

34. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies d punktą duomenų subjektas gali pareikalauti ištrinti su juo susijusius asmens duomenis, jei jie buvo tvarkomi neteisėtai.
35. Neteisėto duomenų tvarkymo sąvoka pirmiausia aiškinama atsižvelgiant į BDAR 6 straipsnį dėl duomenų tvarkymo teisėtumo. Toks aiškinimas gali būti grindžiamas ir kitais BDAR nustatytais principais (pvz., BDAR 5 straipsnyje nustatytais principais arba kitomis II skyriaus nuostatomis).
36. Antra, ši sąvoka turi būti aiškinama plačiai, kaip kitų, ne BDAR, teisės nuostatų pažeidimas. Tokį aiškinimą turi objektyviai atlikti priežiūros institucijos pagal nacionalinius teisės aktus arba teismo sprendimą. Pavyzdžiui, prašymas pašalinti iš sąrašo patenkinamas tuo atveju, kai asmens duomenų įtraukimas į sąrašą yra aiškiai uždraustas teismo sprendimu.

Tais atvejais, kai paieškos sistemos teikėjas negali įrodyti jo atliekamo duomenų tvarkymo teisinio pagrindo, prašymas pašalinti duomenis iš sąrašo gali patekti į BDAR 17.1 straipsnio d punkto taikymo sritį, nes asmens duomenų tvarkymas tokiais atvejais turi būti laikomas neteisėtu. Vis dėlto reikia priminti, kad tuo atveju, jei pirminis duomenų tvarkymas buvo neteisėtas, duomenų subjektas turi teisę prašyti išbraukti jį iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktą.

1.5 5 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai asmens duomenys turi būti ištrinti siekiant įvykdyti teisinę prievolę (17 straipsnio 1 dalies e punktas)

37. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies e punktą duomenų subjektas gali reikalauti, kad paieškos sistemos teikėjas pašalintų iš sąrašo vieną ar daugiau paieškos rezultatų, jei asmens duomenis reikia ištrinti laikantis Sąjungos ar valstybės narės teisėje nustatytos teisinės prievolės, taikytinos paieškos sistemos teikėjui.
38. Teisinės prievolės vykdymą gali lemti draudimas, aiškus nacionalinės ar ES teisės aktų reikalavimas dėl „teisinės prievolės ištrinti“ arba paprasčiausias paieškos sistemos teikėjo padarytas pažeidimas dėl saugojimo laikotarpio. Pavyzdžiui, duomenų saugojimo laikotarpis yra nustatytas dokumentu, bet jo nėra laikomasi (tačiau ši hipotezė daugiausia susijusi su viešomis bylomis). Šis atvejis galbūt galėtų apimti nenuasmenintų ar identifikavimo duomenų, prieinamų atvirose duomenyse, hipotezę.

1.6 6 pagrindas. Teisė reikalauti pašalinti iš sąrašo, kai asmens duomenų rinkimas susijęs su informacinės visuomenės paslaugų (IVP) siūlymu vaikui (17 straipsnio 1 dalies f punktas)

39. Pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies f punktą duomenų subjektas gali reikalauti iš paieškos sistemos teikėjo pašalinti iš sąrašo vieną ar daugiau rezultatų, jei asmens duomenų rinkimas buvo susijęs su BDAR 8 straipsnio 1 dalyje nurodytu IVP siūlymu vaikui.
40. Šis straipsnis taikomas tiesioginiam IVP teikimui ir netaikomas jokiame kitame duomenų tvarkyme. BDAR neapibrėžtos IVP, o remiamasi ES teisėje galiojančiomis apibrėžtimis¹². Kyla tam tikrų aiškinimo sunkumų, nes 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB 18 konstatuojamojoje dalyje pateikta sąvoka „*tiesioginis informacinės visuomenės paslaugų teikimas*“ apibrėžtis yra plati ir dviprasmiška. Joje iš esmės nurodoma, kad šios paslaugos „*aprėpia įvairių ekonominę veiklą, atliekamą prisijungus prie tinklo*“, tačiau patikslinama kad tai nėra vien „*paslaugos, dėl kurių sutartys sudaromos internetu, bet, jei jos susijusios su ekonomine veikla, joms priskiriamos ir paslaugos, už kurias jų gavėjai nemoka, pavyzdžiui, informacijos teikimo internetu paslaugos arba komerciniai pranešimai, arba priemonės informacijai ieškoti, prie jos prieiti ir atlikti jos paiešką*“, nurodant ekonominės veiklos požymius.
41. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad tiesioginio IVP teikimo sąvoka tikriausiai apima paieškos sistemų teikėjų veiklą. Vis dėlto paieškos sistemų teikėjai neklausia, ar jų indeksuojami asmens duomenys yra susiję su vaiku ar ne. Tačiau, atsižvelgiant į konkrečias jų pareigas ir taikant BDAR 17 straipsnio 3 dalį, jie turėtų išbraukti su vaiku susijusį turinį, kaip numatyta BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punkte, ir pripažinti, kad buvimas vaiku yra tinkama „su konkrečiu atveju susijusi priežastis“ (BDAR 21 straipsnis), taip pat kad „*vaikams reikia ypatingos jų asmens duomenų apsaugos*“ (BDAR 38 konstatuojamoji dalis). Tokiu atveju, būtina atsižvelgti į aplinkybes, kuriomis pirminis duomenų valdytojas renka asmens duomenis. Visų pirma, kai duomenų subjektas prašo pašalinti turinį iš sąrašo, turi būti atsižvelgiama į duomenų tvarkymo pirminėje interneto svetainėje pradžios datą.

¹² Konkrečiai 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (kodifikuota redakcija), 1 straipsnio 1 dalies b punktu.

2 TEISĖS REIKALAUTI PAŠALINTI IŠ SĄRAŠO PAGAL BDAR 17 STRAIPSNIO 3 DALĮ IŠIMTYS

42. BDAR 17 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad BDAR 17 straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos, kai duomenis tvarkyti būtina:
- a) siekiant pasinaudoti teise į saviraiškos ir informacijos laisvę (17 straipsnio 3 dalies a punktas);
 - b) siekiant laikytis Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri taikoma duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės, kuria reikalaujama tvarkyti duomenis, arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas (17 straipsnio 3 dalies b punktas);
 - c) dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje pagal 9 straipsnio 2 dalies h bei i punktus ir 9 straipsnio 3 dalį (17 straipsnio 3 dalies c punktas);
 - d) archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 89 straipsnio 1 dalies, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti to tvarkymo tikslus (17 straipsnio 3 dalies d punktas); arba
 - e) siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus (17 straipsnio 3 dalies e punktas).
43. Šia dalimi siekiama parodyti, kad dauguma išimčių pagal BDAR 17 straipsnio 3 dalį tikriausiai nėra tinkamos prašymo išbraukti iš sąrašo atveju. Toks nepakankamumas pagrindžia BDAR 21 straipsnio taikymą prašymams išbraukti iš sąrašo. Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad BDAR 17 straipsnio 3 dalyje numatytomis išimtimis galima remtis kaip įtikinamu teisėtu pagrindu pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalies c punktą.

2.1 Tvarkyti duomenis būtina siekiant pasinaudoti teise į saviraiškos ir informacijos laisvę

44. Ši BDAR 17 straipsnio 1 dalies taikymo išimtis turi būti aiškinama ir taikoma atsižvelgiant į ištyrinimą nulemiančias aplinkybes. BDAR 17 straipsnio 1 dalis apibūdinama kaip aiškus ir besąlyginis duomenų valdytojų įgaliojimas. Jei tenkinamos BDAR 17 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, duomenų valdytojas „yra įpareigotas nepagrįstai nedelsdamas ištrinti asmens duomenis“. Nepaisant to, ši teisė nėra absoliuti. BDAR 17 straipsnio 3 dalyje nustatytomis išimtimis nurodyti atvejai, kai ši prievolė netaikoma.
45. Tačiau suinteresuotųjų šalių teisių apsaugos ir saviraiškos laisvės, įskaitant laisvą prieigą prie informacijos, pusiausvyra yra neatsiejama BDAR 17 straipsnio nuostatų dalis.
46. ESTT sprendime *Costeja* pripažino ir neseniai sprendime *Google 2* pakartojo, kad paieškos sistemos teikėjo atliekamas duomenų tvarkymas gali daryti didelį poveikį pagrindinėms teisėms į privatumą ir duomenų apsaugos teisę, kai paieška atliekama naudojant duomenų subjekto asmenvardį.
47. Lygindamas duomenų subjektų teises ir laisves bei interneto naudotojų interesus gauti informacijos per paieškos sistemos teikėją, ESTT suprato, kad „Nors šiuose straipsniuose įtvirtintos duomenų subjekto teisės paprastai yra viršesnės ir už šių internetautų interesus, ši pusiausvyra konkrečiais atvejais gali priklausyti nuo atitinkamos informacijos pobūdžio ir jos ypatingumo duomenų subjekto privačiam

*gyvenimui, taip pat nuo visuomenės intereso gauti prieigą prie šios informacijos, kuris gali įvairuoti, nelygu, kokia šio asmens padėtis viešajame gyvenime*¹³.

48. ESTT taip pat laikėsi nuomonės, kad duomenų subjektų teisės, bendrai imant¹⁴, yra viršesnės už interneto naudotojų interesą gauti informacijos per paieškos sistemos teikėją. Tačiau jis įvardijo kelis veiksnius, kurie gali turėti įtakos atliekant tokį vertinimą. Tarp jų yra informacijos pobūdis arba jos slaptumas, ypač interneto naudotojų interesas gauti informaciją, kuris gali skirtis priklausomai nuo suinteresuotosios šalies vaidmens viešajame gyvenime.
49. ESTT atlikta išbraukimo iš sąrašo analizė leidžia daryti išvadą, kad paieškos sistemos teikėjas, vertindamas prašymus išbraukti iš sąrašo ir spręsdamas dėl paieškos rezultatų tolesnio pateikimo ar blokavimo, privalo įvertinti galimą sprendimo pašalinti iš sąrašo poveikį interneto naudotojų prieigai prie informacijos¹⁵. Toks poveikis nebūtinai lemia prašymo pašalinti iš sąrašo atmetimą. Kaip patvirtino ESTT, toks duomenų subjekto pagrindinių teisių ribojimas turi būti pateisintas viršesniu visuomenės interesu turėti prieigą prie atitinkamos informacijos.
50. ESTT taip pat nurodė skirtumą tarp teisėto pagrindo, kuriuo skleidamas informaciją gali remtis interneto svetainės leidėjas, ir to, kuriuo gali remtis paieškos sistemos teikėjas. Teismas pripažino, kad interneto svetainės leidėjo veikla gali būti vykdoma tik žurnalistikos tikslais; tokiu atveju interneto svetainės leidėjui būtų taikomos išimtytys, kurias tokiais atvejais valstybės narės galėtų nustatyti pagal direktyvos 9 straipsnį (šiuo metu BDAR 85 straipsnio 2 dalį). Šiuo klausimu 2018 m. birželio 28 d. sprendime *M.L. ir W.W. prieš Vokietiją* Europos Žmogaus Teisių Teismas nurodo, kad suderinus nagrinėjamus interesus gali būti gauti skirtingi rezultatai, priklausomai nuo nagrinėjamo prašymo (teismas atskyrė i) prašymą ištrinti duomenis, skirtą pirminiam leidėjui, kurio veikla ir yra pagrindinis saviraiškos laisvės objektas, nuo ii) prašymo, skirto paieškos sistemai, kurios pagrindinis interesas yra ne paskelbti pirminę informaciją apie duomenų subjektą, bet visų pirma suteikti galimybę rasti bet kokią esamą informaciją apie šį asmenį ir taip nustatyti jo profilį).
51. Į tai reikia atsižvelgti vertinant skundus pagal BDAR 17 straipsnį, nes tuose sprendimuose duomenų subjektų, prašančių išbraukti iš sąrašo, teisės turi būti suderintos su interneto vartotojų interesais gauti informaciją.
52. Kaip ESTT paaiškino savo sprendime *Google 2*, BDAR 17 straipsnio 3 dalies a punktas „*parodo, kad teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti ir<...> turi būti vertinama atsižvelgiant į jos visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis, remiantis proporcingumo principu*“¹⁶. Jame „*aiškiai įtvirtintas reikalavimas užtikrinti pusiausvyrą tarp, pirma, Chartijos 7 ir 8 straipsniuose numatytų pagrindinių teisių į privataus gyvenimo gerbimą ir į asmens duomenų apsaugą ir, antra, pagal Chartijos 11 straipsnį garantuojamos pagrindinės teisės į informacijos laisvę*“¹⁷.
53. Teismas daro išvadą, kad „*paieškos sistemos eksploatuotojas, gavęs prašymą pašalinti nuorodas į tinklalapius, kuriuose skelbiami asmens duomenys, priskiriami prie <...> specialių kategorijų, atsižvelgdamas į duomenų subjekto pagrindinių teisių į privataus gyvenimo gerbimą ir į asmens duomenų apsaugą, įtvirtintų Chartijos 7 ir 8 straipsnyje, suvaržymo laipsnį ir remdamasis visomis reikšmingomis konkretais atvejo aplinkybėmis ir numatytomis svarbiomis viešojo intereso priežastimis*

¹³ ESTT 2014 m. gegužės 13 d. sprendimo (C-131/12) 81 punktas ir 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 66 punktas.

¹⁴ ESTT 2014 m. gegužės 13 d. sprendimo (C-131/12) 99 punktas ir 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 53 punktas.

¹⁵ ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 56 ir paskesni punktai.

¹⁶ ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 57 punktas.

¹⁷ ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 59 punktas.

<...> turi patikrinti, ar šios nuorodos įtraukimas į rezultatų sąrašą, rodomą atlikus paiešką pagal to asmens asmenvardį, yra neišvengiamai būtinas siekiant apsaugoti internetų, potencialiai suinteresuotų atlikus tokią paiešką gauti prieigą prie šio tinklalapio, informacijos laisvę, saugomą pagal Chartijos 11 straipsnį¹⁸.

54. Darytina išvada, kad, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, paieškos sistemų teikėjai gali atsakyti pašalinti turinį iš sąrašo, jei gali įrodyti, kad jį įtraukti į rezultatų sąrašą tikrai būtina siekiant apsaugoti interneto naudotojų informacijos laisvę.

2.2 Duomenų tvarkymas būtinas siekiant laikytis duomenų valdytojo teisinės prievolės arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas

55. Dėl šios išimties turinio ją sunku taikyti paieškos sistemos teikėjų veiklai ir ji gali turėti įtakos sprendimams išbraukti tam tikrus rezultatus iš sąrašo, nes paieškos sistemos teikėjų atliekamas duomenų tvarkymas iš esmės grindžiamas teisėtu paieškos sistemos teikėjo interesu.

2.2.1 Teisinė prievolė

56. Sunku įsivaizduoti teises nuostatas, kuriomis paieškos sistemų teikėjai būtų įpareigoti skleisti tam tikrą informaciją. Taip yra dėl jų vykdomos veiklos pobūdžio. Paieškos sistemų teikėjai nerengia ir neteikia informacijos.
57. Todėl mažai tikėtina, kad valstybių narių teisėje būtų nustatytos pareigos paieškos sistemų teikėjams skelbti tam tikros rūšies informaciją, užuot nustačius prievolę skelbti tą informaciją kituose tinklalapiuose, į kuriuos nuorodas pateiktų paieškos sistemų teikėjai.
58. Tas pats pasakytina ir apie galimybę, kad pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę valdžios institucija galėtų priimti sprendimus, įpareigojančius paieškos sistemų teikėjus skelbti informaciją tiesiogiai, o ne per URL nuorodas į tinklalapį, kuriame atitinkama informacija yra.
59. Jei yra atvejų, kai valstybės narės teisėje paieškos sistemos teikėjams nustatyta pareiga skelbti sprendimus ar dokumentus, kuriuose yra asmens duomenų, arba kai valdžios institucijoms leidžiama reikalauti tokio skelbimo, turėtų būti taikoma BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta išimtis.
60. Tai darant turi būti atsižvelgta į išimties taikymo sąlygas, t. y. informaciją palikti turi būti būtina, kad būtų įvykdyta teisinė prievolė ją paskelbti. Pavyzdžiui, nustatant teisinę prievolę arba priimant sprendimą, kurį priimti institucija yra teisiškai įgaliota, gali būti nurodytas paskelbimo terminas arba aiškiai nurodyti tikslai, kurie galėjo būti pasiekti per tam tikrą laikotarpį. Tokiais atvejais, jei prašymas išbraukti iš sąrašo pateiktas praleidus šiuos terminus, turėtų būti laikoma, kad išimtis nebetaikoma.
61. Priešingai, valstybių narių teisėje dažnai būna numatytas informacijos, kurioje yra asmens duomenų, skelbimas tinklalapiuose. Ši teisinė prievolė paskelbti ar palikti paskelbtą informaciją negali būti priskiriama BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punkte nustatytos išimties taikymo sričiai, nes ji skirta ne paieškos sistemos teikėjui, o interneto svetainių leidėjams, į kurių turinį daroma nuoroda paieškos sistemos teikėjo rodyklėje. Todėl paieškos sistemos teikėjas negali atmesti prašymo išbraukti iš sąrašo remdamasis nustatyta prievole.

¹⁸ ESTT 2019 m. rugsėjo 24 d. sprendimo (C-136/17) 69 punktas.

62. Tačiau siekiant duomenų subjektų teisių ir interneto naudotojų intereso susipažinti su informacija pusiausvyros, reikėtų atsižvelgti į kitiems interneto svetainių leidėjams nustatytą teisinę prievolę skelbti informaciją. Tai, kad informacija turi būti skelbiama internete pagal teisinį įgaliojimą arba pagal sprendimą, priimtą institucijos, teisiškai įgalios ją priimti, atskleidžia interesą, kad visuomenė turėtų prieigą prie šios informacijos.
63. Ši viršesnio visuomenės intereso buvimo prezumpcija nėra tokia pati informaciją iš pradžių paskelbusių tinklalapių atžvilgiu, palyginti su paieškos sistemos teikėjo rezultatų rodykle. Nors dėl teisinės prievolės skelbti informaciją tam tikroje interneto svetainėje gali būti padaryta išvada, kad ši informacija neturėtų būti pašalinta iš to tinklalapio, sprendimas dėl paieškos sistemos teikėjo pateiktų rezultatų, kai duomenų subjekto asmenvardis paprastai naudojamas kaip paieškos žodis, gali būti kitoks.
64. Tokiais atvejais vertinant prašymą išbraukti iš sąrašo neturėtų būti daroma prielaida, kad teisinė prievolė skelbti neišvengiamai reiškia, jog tiek, kiek šis įpareigojimas taikomas pirminiams interneto svetainių leidėjams, paieškos sistemos teikėjo įvykdytas išbraukimas iš sąrašo yra nepriimtinas.
65. Sprendimas paprastai turėtų būti priimtas derinant duomenų subjekto teises ir interneto naudotojų interesą gauti šią informaciją per paieškos sistemos teikėją.

2.2.2 Užduoties vykdymas viešojo intereso labai arba duomenų valdytojui pavestoms viešosios valdžios funkcijoms įgyvendinti

66. Paieškos sistemos teikėjai nėra valdžios institucijos, todėl patys nevykdo viešųjų įgaliojimų.
67. Tačiau jie galėtų šiuos įgaliojimus vykdyti, jeigu būtų priskirti pagal valstybės narės arba Sąjungos teisę. Taip pat jie galėtų vykdyti su viešuoju interesu susijusias užduotis, jei jų veikla būtų laikoma būtina siekiant patenkinti šį viešąjį interesą pagal nacionalinės teisės aktus¹⁹.
68. Atsižvelgiant į paieškos sistemų teikėjų ypatumus, mažai tikėtina, kad valstybės narės suteiks jiems viešuosius įgaliojimus arba manys, kad jų veikla arba jos dalis yra būtina siekiant teisiškai įtvirtinto viešojo intereso.
69. Jei vis dėl to atsirastų atvejis, kai pagal valstybių narių teisę paieškos sistemoms suteikti viešieji įgaliojimai arba jų veikla susieta su viešojo intereso įgyvendinimu, jos galėtų pasinaudoti BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta išimtimi. Ankstesni svarstymai dėl atvejų, kai valstybės narės teisėje nustatyta paieškos sistemų tiekėjų teisinė prievolė tvarkyti informaciją, tinka ir šiuo atveju.
70. Kad būtų galima nuspręsti atmesti prašymą išbraukti iš sąrašo dėl priežasčių, susijusių su šia išimtimi, būtina nustatyti, ar palikti informaciją paieškos sistemos rezultatuose yra būtina siekiant įgyvendinti viešąjį interesą arba vykdyti įgaliojimus.
71. Kita vertus, įgaliojimus ar viešąjį interesą teisiškai apibrėžia valstybė narė, ir jei paieškos sistema atmeta prašymą išbraukti iš sąrašo remdamasi šia išimtimi, konstatuotina, kad ji tai daro, nes mano, kad jos veikla yra būtina siekiant viešųjų interesų. Tokiu atveju paieškos sistemos teikėjas turėtų nurodyti priežastis, dėl kurių mano, kad jo veikla atitinka viešąjį interesą. Nepateikus tokio paaiškinimo, atsisakymas patenkinti duomenų subjekto prašymą išbraukti duomenis iš sąrašo negali būti grindžiamas šia išimtimi.

¹⁹ BDAR 6 straipsnio 3 dalis: „1 dalies c ir e punktuose nurodytas duomenų tvarkymo pagrindas nustatomas:

a) Sąjungos teisėje arba

b) duomenų valdytojui taikomoje valstybės narės teisėje <...>.“

72. Todėl galima skundą pagal BDAR 55 straipsnio 2 dalį taip pat turėtų nagrinėti valstybės narės, kurios teisė yra taikytina, priežiūros institucija.

2.3 Viešojo intereso priežastys visuomenės sveikatos srityje

73. Ši išimtis yra specifinis atvejis, grindžiamas tuo, kad tvarkyti duomenis būtina siekiant viešojo intereso.

74. Šiuo atveju viešasis interesas susijęs tik su visuomenės sveikatos sritimi, tačiau, kaip ir bet kurios kitos srities viešasis interesas, teisėtas duomenų tvarkymo pagrindas turi būti nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisėje.

75. Kalbant apie šios išimties taikymą paieškos sistemos teikėjo veiklai, galima padaryti tokias pat išvadas, kokios nurodytos pirmiau. Mažai tikėtina, kad pagal valstybės narės arba Sąjungos teisę būtų galima susieti paieškos sistemos teikėjo veiklą ir informacijos arba tam tikros kategorijos informacijos palikimą paieškos sistemos rezultatuose su viešojo interesų tikslų siekimu visuomenės sveikatos srityje.

76. Ši išvada yra akivaizdesnė, jei atsižvelgiama, kad išbraukimas iš sąrašo reiškia tik tai, kad kai kurie rezultatai pašalinami iš rezultatų puslapio, kuris gaunamas įvedus visų pirma asmenvardį kaip paieškos kriterijų. Tačiau informacija neištrinama iš paieškos sistemos teikėjų indeksų ir ją galima rasti naudojant kitus paieškos žodžius.

77. Todėl sunku įsivaizduoti, kad šių rezultatų tolesnio matomumo užtikrinimas, kai paieška iš esmės atliekama remiantis duomenų subjekto asmenvardžiu, apskritai gali būti laikomas būtinu dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje.

78. Nacionalinių standartų taikymo kriterijai ir tai, kaip nustatoma priežiūros institucija galimiems reikalavimams nagrinėti su BDAR 17 straipsniu susijusioje byloje, atmestoje remiantis minėta išimtimi, jau aptarta pirmiau.

2.4 Archyvavimo tikslai viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslai arba statistiniai tikslai laikantis 89 straipsnio 1 dalies, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti to tvarkymo tikslus

79. Šiuo atveju paieškos sistemos teikėjas turi sugebėti įrodyti, kad tam tikro turinio pašalinimas iš rezultatų puslapio yra rimta kliūtis arba visiškai neleidžia siekti mokslinių ar istorinių tyrimų tikslų arba statistinių tikslų.

80. Reikėtų suprasti, kad šių tikslų objektyviai turi siekti paieškos sistemų teikėjas. Galimybė, kad rezultatų nepateikimas galėtų turėti didelės įtakos paieškos sistemos teikėjo paslaugos naudotojų siekiamiems mokslinių tyrimų arba statistiniams tikslams, nėra svarbi taikant šią išimtį. Šie tikslai, jei ir egzistuoja, turi būti įvertinti nustatant duomenų subjekto teisių ir interneto naudotojų intereso gauti šią informaciją per paieškos sistemos teikėją pusiausvyrą.

81. Taip pat reikia pažymėti, kad paieškos sistemos teikėjas gali objektyviai siekti šių tikslų net ir iš esmės nesusiejus duomenų subjekto asmenvardžio ir paieškos rezultatų.

2.5 Teisinių reikalavimų pareiškimas, vykdymas ir gynimas

82. Iš esmės labai mažai tikėtina, kad paieškos sistemų teikėjai galėtų pasinaudoti šia išimtimi atmesdami prašymus pašalinti iš sąrašo pagal BDAR 17 straipsnį.

83. Be to, reikia pabrėžti, kad prašymas pašalinti iš sąrašo reiškia, kad iš paieškos rezultatų puslapio pašalinami tam tikri paieškos sistemos teikėjo siūlomi rezultatai, kai duomenų subjekto asmenvardis paprastai naudojamas kaip paieškos kriterijus. Informacija ir toliau prieinama naudojant kitus paieškos žodžius.